

prima instanța: Curtea de Apel Bălți
Judecător: D. Corolevschi

DECIZIE

1 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală
Mariana Pitic

judecând cererea de recurs declarată de Bîlici Angela,
în cauza la cererea depusă de administratorul insolvenței Întreprinderii de Stat „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale”, Bunescu Oleg, împotriva Bîlici Angela, cu privire la validarea popririi,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 4 septembrie 2017, prin care s-a admis cererea,

c o n s t a t ă :

La 15 februarie 2017, administratorul insolvenței Întreprinderii de Stat „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale”, Bunescu Oleg, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Bîlici Angela, cu privire la validarea popririi.

În motivarea cererii, s-a indicat că, potrivit hotărârii Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2016, s-a constatat insolvența debitorului Î.S. „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale” (*în continuare* - Î.S. „S.A.B.O.S.”) și s-a intentat procedura de insolvență, iar în calitate de administrator a fost desemnat Bunescu Oleg, deținător al autorizației de administrator autorizat nr. 35 din 14 ianuarie 2015, eliberată de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Administratorul insolvenței a menționat că, în urma analizei activității economico-financiare și a documentelor Î.S. „S.A.B.O.S.”, s-a stabilit că Bîlici Angela are de o datorie față de aceasta în sumă de 55 756 lei, care s-a format în temeiul următoarelor relații contractuale: contractul cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr. 2-40/B din 06 noiembrie 2009 și

acordul adițional nr. 1 din 27 februarie 2014 la contractul cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr. 2-40/B din 06 noiembrie 2009.

Astfel, în vederea înființării popririi, la 16 ianuarie 2017, administratorul Î.S. „S.A.B.O.S.” a depus în adresa terțului poprit somație, prin care i-a adus la cunoștință despre înființarea popririi și a solicitat ca în termen de 5 zile de la data comunicării popririi să achite la contul de acumulare suma datorată. Deși, la 26 ianuarie 2017, Bîlici Angela a primit cererea acestuia, până la moment nu a plătit suma cerută și nici nu a consemnat datoria respectivă.

Administratorul insolvenței Î.S. „S.A.B.O.S.”, Bunescu Oleg, a solicitat validarea popririi pe suma datoriei în cuantum de 55 756 lei și încasarea de la terțul Bîlici Angela în beneficiul Î.S. „S.A.B.O.S.” a datoriei în mărime de 55 756 (f. d. 2, pe verso).

La 12 iulie 2017, terțul poprit Bîlici Angela a formulat referință în întâmpinarea cererii de validare a popririi, solicitând constatarea nulității acordului adițional nr. 1 din 27 februarie 2014 la contractul cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr. 2 – 40/B din 6 noiembrie 2009 și respingerea cererii intentate împotriva sa. Mai mult, aceasta a susținut că nu are datorii față de Î.S. „S.A.B.O.S.”, ce se confirmă prin punctul 5 din actul de predare – primire a apartamentului din 20 mai 2016. Iar, în consecință, la 25 mai 2016, a fost înregistrat dreptul său de proprietate în privința bunului imobil indicat în speță (f. d. 24 – 25).

La 22 august 2017, administratorul insolvenței Î.S. „S.A.B.O.S.”, Bunescu Oleg, a depus cerere de extindere a pretențiilor accesorii (f. d. 68 – 70).

În argumentarea poziției sale, administratorul insolvenței a invocat că acordul adițional nr. 1 din 27 februarie 2014 la contractul cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr. 2-40/B din 06 noiembrie 2009 nu a fost autentificat notarial doar din cauza Angelei Bîlici. Or, în opinia acestuia, terțul poprit a ignorat prevederile punctului 13.4 din contractul cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr.2-40/B din 06 noiembrie 2009, conform căruia ultima urma să suporte toate cheltuielile referitoare la autentificarea notarială și înregistrarea contractului.

În circumstanțele relatate, administratorul insolvenței Bunescu Oleg a susținut că Bîlici Angela se comportă cu rea – credință față de Î.S. „S.A.B.O.S.”, iar în procedura de poprire, speculează cu faptul că acordul adițional nr. 1 din 27 februarie 2014 nu ar produce efecte, deși este evident că odată ce părțile au semnat actul juridic respectiv, acesta devine obligatoriu în conformitate cu art. 666, 667, 668 din Codul civil.

Bunescu Oleg, administratorul insolvenței Î.S. „S.A.B.O.S.”, a considerat că acordul nr. 1 din 27 februarie 2014 urmează a fi declarat valabil în acord cu art. 213 alin. (2) și (3) din Codul civil. Mai mult, se arată că acordul dat a fost semnat în

urma necesității obiective de a majora volumul de lucrări care se impuneau a fi efectuate de către Î.S. „S.A.B.O.S.” în beneficiul Angelei Bîlici. Prin urmare, aceste lucrări adăugătoare și costul lor, au fost specificate în devizul local f/n cu referire la apartamentul nr. 40, cu suprafața de 117,38 m², care a fost semnat de terțul poprit, fiind majorată suma contractului cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr. 2-40/B din 6 noiembrie 2009 cu 64 365 lei.

În mod corespunzător, în cerere menționată, s-a pretins că devizul citat mai sus a fost executat de Î.S. „S.A.B.O.S.”, ceea ce rezultă din actul de predare - primire a apartamentului din 20 mai 2016, înregistrat la Oficiul Cadastral Chișinău la 25 mai 2016. Totodată, lucrările din devizul de referință se regăsesc și în acordul adițional nr. 1 din 27 februarie 2014.

Cu privire la legalitatea punctelor 4 și 5 din actul de predare – primire a apartamentului din 20 mai 2016, s-a susținut că acestea sunt inamdisibile în raport cu esența creării Î.S. „S.A.B.O.S.”, dar și pentru realizarea scopurilor procedurii de insolvență. Astfel, în opinia administratorului și avînd în vedere art. 104 lit. a), c), e) din Legea nr. 149 din 29 iunie 2012 insolvenței, se justifică legal anularea aspectelor abuzive și prejudicioase contestate. În subsidiar, s-a menționat că cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvență a fost depusă de către Î.S. „S.A.B.O.S.” la 14 iulie 2016, care se încadrează în termenul de 4 luni precedente în care a fost emis și semnat actul de predare- primire a apartamentului din 20 mai 2016.

În baza celor prezentate, administratorul insolvenței Î.S. „S.A.B.O.S.”, Bunescu Oleg, a solicitat declararea valabilă a acordului adițional nr. 1 din 27 februarie 2014 la contractul cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr. 2-40/B din 06 noiembrie 2009; anularea punctului 4, în partea Î.S. „S.A.B.O.S.”, și a punctului 5 din actul de predare – primire a apartamentului din 20 mai 2016 (f. d. 70).

Terțul poprit Bîlici Angela a depus referință împotriva cererii de modificare a cererii inițiale, cerînd respingerea acesteia ca fiind depusă tardivă. În rest, a fost menținut același punct de vedere asupra speței (f. d. 60 – 61).

Curtea de Apel Bălți, prin hotărârea din 4 septembrie 2017, a admis cererea de validare a popririi (f. d. 75 – 79). Astfel, instanța de insolvență a decis validarea popririi cu suma datoriei în quantum de 55 756 le și încasarea de la Bîlici Angela în beneficiul Î.S. „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale” datorita în mărime de 55 756 lei.

Subsecvent, s-a hotărât încasarea de la Bîlici Angela în beneficiulului statutului cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat în mărime de 1 673 lei.

La 28 septembrie 2017, Curtea de Apel Bălți le-a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 4 septembrie 2017 (f. d. 83).

La 9 octombrie 2017, Bîlici Angela a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 4 septembrie 2017, solicitând casarea acesteia și rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri de constatare a nulității a acordului adițional nr. 1 din 27 februarie 2014 și desființării popririi.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurenta a afirmat că instanța de insolabilitate a apreciat arbitrar înscrisurile prezentate în fața acesteia, în special acordul adițional nr. 1 din 27 februarie 2014 la contractul cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr. 2-40/B din 06 noiembrie 2009 și actul de predare – primire a apartamentului din 20 mai 2016, ceea ce a condus la soluționarea greșită a speței.

Totodată, Bîlici Angela a susținut că instanța de judecată nu a aplicat art. 217 din Cod civil, atunci când era necesar de verificat legalitatea acordului adițional nr. 1 din 27 februarie 2014. Or, în opinia acesteia, actul menționat nu corespunde exigențelor de formă, de vreme ce părțile au convenit asupra formei autentice a contractului cu privire la investirea capitalului în construcție a spațiului locativ nr. 2 – 40/B din 6 noiembrie 2009. Prin urmare, nerespectarea prevederilor legale citate atrage nulitatea absolută a actului juridic respectiv.

În concluzie, recurenta a invocat că instanța de insolabilitate a examinat superficial cauza.

La 11 octombrie 2017, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs administratorului insolabilității Î.S. „S.A.B.O.S.”, Bunescu Oleg, informând că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu a fost prezentată în termenul stabilit, judecarea recursului se decide în lipsa acesteia (f. d. 88).

La 31 octombrie 2017, intimatul a depus o referință în întâmpinarea recursului, solicitând respingerea acestuia (f. d. 90).

În conformitate cu articolele 441 și 444 din Codul de procedură civilă, recursul s-a examinat de un complet de 5 judecători, fără înștiințarea participanților la proces, însă data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Astfel, Colegiul a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs și referință au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate. Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. În esență, recurenta și intimatul au avut posibilitatea să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse. Mai mult, nici un participant nu a solicitat audierea publică a cauzei sale (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Auza Vilho Eskelinen și alții v. Finlanda*, 19 aprilie

2007, parag. 72 – 75, *Eriksson v. Suedia*, 12 aprilie 2012, parag. 66, 72, *Pönkä v. Estonia*, 8 noiembrie 2016, parag. 33 – 34).

În subsidiar, în parag. 26 – 27 din decizia Curții Constituționale nr. 95 din 19 decembrie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 444 din Codul de procedură civilă, Curtea a statuat că în cazul procedurilor care au ca obiect autorizarea unui apel sau care consacră verificarea unor aspecte de drept, și nu de fapt, sunt îndeplinite condițiile articolului 6 din Convenție chiar dacă instanța de apel sau de recurs nu oferă reclamantului posibilitate să se exprime în fața sa, în persoană. Iar, în esență nu este afectat accesul liber la justiție.

Ab initio, instanța de recurs notează că are obligația de a verifica respectarea termenelor de depunere a cererii de recurs.

În conformitate cu art. 8 alin. (1) din Legea nr. 149 din 29 iunie 2012 insolabilității, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Din materialele cauzei, rezultă că dispozitivul hotărârii Curții de Apel Bălți contestate a fost pronunțat în ședința de judecată din 4 septembrie 2017, în prezența terțului poprit Bîlici Angela (f. d. 74). În mod corespunzător, la aceeași dată, terțul poprit a solicitat întocmirea integrală a actului judecătoresc (f. d. 80), iar la 6 septembrie 2017, a depus cererea de recurs în cancelaria Curții de Apel Bălți (f. d. 81).

Astfel, la 28 septembrie 2017, hotărârea integrală a instanței de insolabilitate a fost expediată în adresa părților (f. d. 87) și a fost recepționată de recurentă, contra semnătură, la 3 octombrie 2017 (f. d. 85). Dosarul a fost transmis la Curtea Supremă de Justiție la 4 octombrie 2017 (f. d. 87), iar recursul a fost înregistrat în Secția Grefă la 9 octombrie 2017 (f. d. 81).

În lumina celor relatate, instanța de judecată constată că recursul declarat de Bîlici Angela este depus în termenul prevăzut mai sus și urmează a fi examinat pe fond.

Verificând hotărârea contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Bîlici Angela este întemeiat și urmează a fi admis, cu dispunerea casării hotărârii Curții de Apel Bălți din 4 septembrie 2017 și trimiterii pricinii spre rejudecare la aceeași instanță, în alt complet de judecată, pentru motivele ce succed.

Instanța de recurs observă că raportul juridic dedus judecății vizează cererea administratorului insolabilității Întreprinderii de Stat „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale”, Bunescu Oleg, depusă la 15 februarie 2017, împotriva Bîlici Angela, solicitând validarea popririi pe suma datoriei în quantum de

55 756 lei și încasarea de la terțul Bîlici Angela în beneficiul Î.S. „S.A.B.O.S.” a datoriei în mărime de 55 756 (f. d. 2, pe verso).

La 12 iulie 2017, terțul poprit Bîlici Angela a formulat referință în întâmpinarea cererii de validare a popririi, solicitând constatarea nulității acordului adițional nr. 1 din 27 februarie 2014 la contractul cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr. 2 – 40/B din 6 noiembrie 2009 și respingerea cererii intentate împotriva sa.

Din considerentele menționate, la 22 august 2017, administratorul insolvenței Î.S. „S.A.B.O.S.”, Bunescu Oleg, a depus cerere de extindere a pretențiilor accesorii, cerând declararea valabilă a acordului adițional nr. 1 din 27 februarie 2014 la contractul cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr. 2-40/B din 06 noiembrie 2009; anularea punctului 4, în partea Î.S. „S.A.B.O.S.”, și a punctului 5 din actul de predare – primire a apartamentului din 20 mai 2016 (f. d. 70).

În acest sens, terțul poprit Bîlici Angela a depus referință împotriva cererii de modificare a cererii inițiale, cerând respingerea acesteia ca fiind depusă tardiv. În rest, a fost menținut același punct de vedere asupra speței (f. d. 60 – 61).

Instanța de recurs notează că instanța de insolvență, prin hotărârea din 4 septembrie 2017, a admis cererea de validare a popririi (f. d. 75 – 79). Astfel, Curtea de Apel Bălți a decis validarea popririi cu suma datoriei în cuantum de 55 756 lei și încasarea de la Bîlici Angela în beneficiul Î.S. „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale” datorita în mărime de 55 756 lei. Subsecvent, s-a hotărât încasarea de la Bîlici Angela în beneficiul statului cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat în mărime de 1 673 lei.

La adoptarea acestei soluții, instanța de insolvență a constatat circumstanțele de fapt prezentate de administratorul insolvenței în cererea sa. Prin urmare, instanța a conchis că datoria terțului poprit în mărime de 55 756 lei este certă și exigibilă, fiind scadentă și confirmată prin probele anexate la materialele cauzei (f. d. 78 – 79).

Cu privire la cererea de modificare a cererii de validare a popririi, instanța de judecată a considerat că nu este necesar de a se pronunța în privința acesteia, întrucât a fost admisă acțiunea inițială (f. d. 79).

Pentru a soluționa această hotărâre, instanța de insolvență a aplicat articolele 126 alin. (1), (2), (5), (9), (11) din Legea insolvenței, articolele 9 alin. (1), 513 alin. (1), 572, 602 alin. (1 – 2) din Codul civil și articolul 86 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

La caz, Bîlici Angela a criticat hotărârea Curții de Apel Bălți din 4 septembrie 2017 în temeiul articolului 432 alin. (2) lit. a) și alin. (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu limitele impuse de articolul 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Colegiul lărgit observă că recurenta s-a plâns că instanța de insolvabilitate a examinat superficial cauza, și anume nu a răspuns la argumentul referitor la efectele nerespectării formei autentice a acordului adițional nr. 1 din 27 februarie 2014 la contractul cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr. 2-40/B din 06 noiembrie 2009.

În apărarea sa, administratorul insolvabilității Î.S. „S.A.B.O.S.”, Bunescu Oleg, a respins observațiile recurentului și a solicitat menținerea hotărârii primei instanțe.

Analizând minuțios argumentele invocate în cererea de recurs și cele din referința intimatului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că hotărârea instanței de insolvabilitate nu îndeplinește exigența de a fi motivată, iar concluziile acesteia sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul existent la dosar, precum și normelor de drept ce reglementează acest aspect, fapt ce contravine prevederilor art. 240 alin. (1), (3) și art. 241 alin. (5), (6) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Potrivit alin. (5) și (6) din articolul 241 din Codul de procedură civilă, în motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii.

La acest capitol, instanța de recurs notează constatările Curții Europene în cauza *Suominen împotriva Finlandei* (nr. 37801/97, 1 iulie 2003, parag. 37), *ad litteram*: „... rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției (*a se vedea cauza Hirvisaari v. Finland*, 27 septembrie 2001, parag. 30, 27 septembrie 2001)”. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar

posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În aceste circumstanțe, Colegiul lărgit amintește că Bîlici Angela a contestat în fața primei instanțe legalitatea acordului adițional nr. 1 din 27 februarie 2014 la contractul cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr. 2-40/B din 06 noiembrie 2009, întrucât nu a fost respectată forma autentică a contractului.

Prin urmare, la 22 august 2017, administratorul insolvenței Î.S. „S.A.B.O.S.”, Bunescu Oleg, a depus cerere de extindere a pretențiilor accesorii, solicitând declararea valabilă a acordului adițional nr. 1 din 27 februarie 2014 și anularea punctului 4, în partea Î.S. „S.A.B.O.S.”, și a punctului 5 din actul de predare – primire a apartamentului din 20 mai 2016 (f. d. 68 - 70).

Din conținutul hotărârii Curții de Apel Bălți din 4 septembrie 2017, rezultă că cererea de extindere a pretențiilor menționate *supra* a fost primită în procedură, având capete de cerere distincte de cele inițiale, care în esență erau un răspuns la observațiile terțului poprit Bîlici Angela cu privire la respectarea formei autentice a acordului adițional nr. 1 din 27 februarie 2017. În mod corespunzător, în dispozitivul actului judecătoresc, instanța de insolvență a eșuat să indice admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acestora pretenții, validând doar poprirea și încasând suma solicitată.

Prin urmare, instanța de recurs reține că, în această parte, era necesară o motivare specifică și explicită din partea Curții de Apel Bălți. Mai mult, instanța de insolvență a omis să dea o asemenea argumentare și nu este posibil de apreciat dacă această instanță a ignorat atât argumentul invocat de Bîlici Angela cu privire la efectele nerespectării formei autentice a acordului adițional nr. 1 din 27 februarie 2014, cât și capetele de cerere de extindere din 22 august 2017. De fapt, hotărârea contestată nu răspunde dacă instanța de insolvență a dorit să le admită sau să respingă pretențiile administratorului de insolvență și, în această ultimă ipoteză, care ar putea fi motivele admiterii sau respingerii.

În subsidiar, Colegiul lărgit remarcă că însăși instanța de insolvență, contrar art. 240 alin. (3) din Codul de procedură civilă, a considerat că nu este necesar de a se pronunța în privința cererii de modificare a cererii de validare a popririi, deoarece a fost admisă acțiunea inițială (f. d. 79).

Astfel, instanța de recurs subliniază că examinarea atentă a acestor pretenții era una justificată, încât în dependență de rezultatul admisibilității acestora se schimba soluția în speță. Totodată, Bîlici Angela era în drept să se poată aștepta la un răspuns specific și explicit la mijloacele decisive pentru soluționarea procedurii în cauză.

Cu privire la acest aspect, instanța de judecată notează că, în jurisprudența sa consecventă, Curtea Europeană a constatat în mod frecvent încălcări ale articolului 6 parag. 1 din Convenție, în special în cauzele care ridicau probleme cu privire la motivarea hotărârilor judecătorești (a se vedea *Fomin v. Moldova*, 11 octombrie 2011, parag. 31 și 34; *Mitrofan v. Moldova*, 15 ianuarie 2013, parag. 54; *Lebedinschi v. Moldova*, 16 iunie 2015, parag. 31, 36; *Nichifor v. Moldova*, 20 septembrie 2016, parag. 30). De asemenea, Curtea Europeană a statuat, în cauza *Marariu v. România* (16 martie 2010, parag. 25 – 32), că omisiunea instanței naționale de a se pronunța în privința unui capăt de cerere confirmă că procedura judiciară nu a fost una echitabilă. Așadar, constatările de mai sus în sine ar putea fi o bază suficientă pentru stabilirea încălcării articolului 6 parag. 1 din Convenție.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept: să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Per ansamblu, instanța de recurs constată că omisiunea instanței de insolvabilitate de a examina și de a răspunde la pretențiile formulate în cererea de extindere a pretențiilor accesorii din 22 august 2017, dar și la argumentul recurentei referitor la efectele nerespectării formei autentice a acordului nr. 1 din 27 februarie 2017, constituie niște erori judiciare care nu pot fi corectate de instanța de recurs, atât timp cât s-a determinat încălcarea articolelor 240 alin. (1), (3) și 241 alin. (5), (6) din Codul de procedură civilă și a garanțiilor unui proces echitabil prevăzut în articolul 6 parag. 1 din Convenție. Or, în conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la judecarea recursului declarat împotriva deciziei date de apel se verifică doar legalitatea hotărârii atacate în limitele invocate de părți. La fel, având în vedere că normele de drept procedural au un caracter absolut, fiind reglementate de norme imperative, iar încălcarea acestora atrage după sine casarea hotărârii, instanța de recurs nu va mai analiza celelalte motive invocate prin cererea de recurs, care vizează și fondul pricinii. În plus, conjunctura respectivă constituie o garanție pentru a nu prejudicia și influența opinia instanței ierarhic inferioară la rejudecare pe fond a cauzei civile.

Luând în considerare cele constatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

admite recursul declarat Bîlici Angela, de a casa hotărârea instanței de insolabilitate și de a trimite pricina spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecători.

La rejudecarea pricinii este imperativ de ținut cont de cele stabilite *supra*, în special instanța de insolabilitate urmează a se pronunța asupra temeiniciei capetelor de cerere formulate în cererea de extindere a pretențiilor accesorii și în dependență de cele obținute să emită o hotărâre legală, respectând dreptul părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 al. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Bîlici Angela,

Se casează hotărârea Curții de Apel Bălți din 4 septembrie 2017, în cauza la cererea depusă de administratorul insolabilității Întreprinderii de Stat „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale”, Bunescu Oleg, împotriva Bîlici Angela, cu privire la validarea popririi, cu trimiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

Mariana Pitic